

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za teden 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr., na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Železna koža.

Grof Badeni ni sicer doslej še v nikakem osiru dokazal da ima „železno roko“, pač pa je prepričal vsakogar, da ima železno — kožo. Toliko in tako velikih blamaž ni pač ni nabral tekom toli kratkega časa še noben ministerski predsednik, kakor prav poljski grof Badeni. Nepriljubljen na desnici, sovražen na levici, obsipan z najresnejšimi izrazi splošnega nezaupanja, ne izgubi Badeni vendar svojega lokavega smeška, ne mine ga dobra volja, in prav kakor znani žid, katerega so pri jednih vratih vrgli na cesto, a se je vrnil pri drugih še večjo drzkostjo nazaj: češ, „sedaj je pa šale dovolj, začinimo resno kupčijo“, prav tako se ne da ostrašiti grof Badeni po nikakih porazih in blamažah.

Trinajstič že se hoče lotiti grof Badeni pogajanj z Nemci, dasi so ga Nemci že dvanaestkrat osorno zavrnili ter mu povedali v zobe, da se z njim sploh ne marajo več pogajati, ker mu ne zaupajo in ne verujejo ničesar več.

In vendar! Grof Badeni je kar čez noč zopet pozabil vsa žaljenja, vsa sramotjenja, ter se približal Nemcem iznova in seveda tudi brezuspešno s najslajšimi pokloni in najljubeznivejšimi obljubami. Zares, grof Badeni ima železno kožo!

Govor, kateri je izustil Badeni v državnem zboru, ni zadovoljil nobene strani. Na levici ni pridobil nikogar, na desnici pa je samo utrdil in pomnožil staro nezaupnost. Saj se mu niti ni vredno zdelo, da bi bil prej obvestil desnico, na katero se hoče bajt opirati, ki se žrtvuje za njegovo vladno moč in dan, o svojem nameravanem govoru! Grešoč najprej proti navadni courtoisiji, katero je dolžan zatajujoči se desnici spozabil se je grof Badeni še toliko, da je ubral po vseh divjih škandaloznih nastopih obstrukcije napram levici toli milo, skoraj prosečo struno, da je vzbudil na desnici največje začudenje, na levici pa do cela umljivo — zaničevanje. Grof Badeni s nazovi „železno roko“ je v državnem zboru rotil obstrukcijo, naj se poboljša ter ji obljubljal, da ne preneha na to delati, da se ustanovi na češkem mir! Da, grof Badeni je šel celo tako daleč, da je tolažil Nemce z obljubo, da

hoče dati nenemškim narodom enakopravnost le „nach Möglichkeit!“ — Torej ne cele, absolutne, čiste, neomejene enakopravnosti, nego le more bitno, polovično. Ali pa je sploh to jednako pravnost?

Češki časopisi so seveda vsled teh novih Badenijevih dobrikanj napram Nemcem in vsled teh novih žaljenj desnice, zlasti pa rada velesumljivih besed, tiščočih se čeških jezikovnih naredb jako razburjeni in goričeni.

Osobito „Narodny Listy“ in „Politik“ pišeta prav rezko. Kaj se naj vendar še zgodi, predno izpozna avstrijska vlada, da s stališčem Nemcev ni možna nikaka sprava? pišejo „N. L.“ Kam še naj pridejo razmere v parlamentu, predno se vlada preveri, da ji ne preostaja nič drugega, kakor da se izjavi za to ali ono stran? Kaj li meni doseči ministerski predsednik z novimi pogajanj? Nemci zahtevajo vedno le jedno: Proč z naredbami! Le s tem pogojem se udeležijo pogajanj. Hoče li Badeni to zahtevo morda sedaj zadovoljiti? Kaj doseže s tem? Bodo li razmere v parlamentu, v Avstriji potem urejene? Nkakor ne. Čehi ne odnehajo od svojih pravic niti črke.

Dovelj časa so trpeli in se trudili za nje, da bi jih sedaj izpustili zopet iz rok. — Mi Čehi, piše „Politik“, smo bili slabejši, kakor smo danes, in vendar nas ni v odporu mogel nič in nihče uklentiti, niti nemška premoč, niti vladna sila, niti ječe in bajoneti, niti zvijača, niti podkupovanje. Vse nemške vlade so padle preko neresnega češkega vprašanja; tako je bilo in tako bo tudi v bodočnosti. Čeh zna trpeti vse drugače, kakor Nemec, ki niti ne ve, kaj je zatiranje, ker je vedno sam zatiral. Čeh se zna tudi povsem drugače boriti za svojo narodnost in svoj jezik kakor Nemec; Čehu je narodnost stvar srca, a ne razuma, vprašanje pravice, a ne sile, kakor pri Nemcih, katerih rodoljubje je identično s sovraštvo Čehov.

Grof Badeni ne doseže ničesar, ako odstrani navedbe, nego si položaj le še pohujša. Naj stori, kar hoče: končno mora zmagati pravica.

Ako dela torej grof Badeni takozvani „naprejšveteči nemški kulturi“ nove poklone, kaže s tem,

da se svojega položaja še vedno ne zaveda. Še vedno ga ni zapusila tista sen inentalnost, katero prikazuje vselej, kadar treba ukresiti kaj proti Nemcem; še vedno se ne zaveda, da ga more rešiti iz zagate le odločnost. Vednega cincanja in zvižanja pa so site že vse stranke; obljube in pokloni na varajo in ne slepe nikogar več. Nkjer nima Baden več zanesljivih prijateljev, in če se ne odloči v kratkem za pravico, ki jo na sedanjí desnici, postane žrtva katastrofi, katere ga se reši niti njegova slovita železna koža.

V Ljubljani, 15. novembra.

Avstrijske delegacije. Otvoritvena seja avstrijskih delegacij bo jutri, 16. t. m. ob 12. uri popoldne. Ogerski delegatje se sestanejo šele popoldne s seji. Jutri se izvrši konstituiranje, in skupna vlada predloži svoje želje. Predsednikom avstrijskih delegacij bo voljen grof Fran Thun, njegovim namestnikom pa vitez Jaworski. Ogerske delegacije si izvolijo predsednikom grofa Julija Szaparyja, namestnikom pa Kolomana pl. Szella, Cesar sprejme delegacije v sredo, in sicer najprej ogerske.

Grof Goluchowski je predlagal, naj uredé krečanske razmere tudi poslaniki v Carigradu. Porta se še vedno upira, da bi bil polkovnik Schaffer imenovan provizoričnim guvernerjem na Kreti ter se je obrnila s posebnim okrožnico do oblastij. Turčija bi seveda najrajši imela, da se imenuje guvernerjem kak paša! — Ruska vlada je opozorila porto, da bode Rusija zahtevala dolžnih 1,300 000 funtov, ako bi hotela porabiti Turčija grško vojno odškodnino v to svrhu, da si nabavi novih vojnih sredstev.

Rečanski konflikt. Občinski svet na Reki je imel v petek zvečer sejo, kateri so župan dr. Mayländer in 47 občinskih svetovalcev odložili svoja mesta. Ostalo je le še 9 svetovalcev. Mestna godba je svirala po ulicah ter nepravila mej hrupnim klicanjem naroda županu podoknico. Ker postopa posl. grof Batthyany proti interesom mesta, sestane se na Reki v kratkem narodni ehod, ki mu izreče nezaupanje.

LISTEK.

Romantika razbojništva.

Oj ti čudezna romantika razbojništva! Kako verno sem poslušal otrok mater, ki mi je nešteto krat pravila krasno bajko o Alibabi in o 40 roparjih! Kako elastno sem prebiral šolarček Kr. Schmidovo povest, v kateri je poleg pridnega Janezka in hudobnega Mihca bila opisana usoda razbojniškega trifolija! S kakim svetim strahom sem zrl tam „za vodo“ o sejmu na veliko podobo, kjer nam je bila narisana vsa historija slavnega italijanskega Rinalda Rinaldinija ali pa ogerskega Rosza Šandorja! In pozneje sem dobil v roko Schillerja in Grillparzerja in videl, da sta oba v svojem prvem velikem delu podala dramo o razbojništvu.

Vse to mi je prišlo živo v spomin, ko se je pred leti na Dunaju vnovič vprizorila opera „Fra Diavolo“, ki je prouše čase doživela 180 predstav, ter je zdaj, dasi v povsem drugačnih muzikalnih razmerah, vendar — le zopet dosegla popolen, krasen vpeh. Priljubila se mi je vsled svoje izredne melodioznosti.

Bila je prvič uprizorjena 28. januarja 1830. v théâtre Feydeau v Parizu, a kljub temu je še čila in mična i danes.

E. Naumann piše v svoji glasbeni zgodovini o tej operi: „Muzikalčno istotako duhoviti in elegantni, kakor pri vsi opolzlosti narodno pisani „Fra Diavolo“ je dosegel prva leta po svoji uprizoritvi toliko priljubljenost, kolikoršne si danes, — dasi tudi sedaj, čez pol stoletja, še vedno polni hiše, — niti predstavljati ne moremo. Poleg svojih dražestnih solospcev, slavljene, svetovnoznane romance itd. pripadajo tudi njegovi ensembli k glasbeno najdovršenejšim in najboljšim, kar je zložil Auber, in v tem tekmujeja z njim le še „Zidar in ključar“ in „Črni domino“.

Žal, da mi ni bila nikdar prilika, da čujem i navedeni dve operi Auberovi, kajti na Dunaju je sedaj „Fra Diavolo“ jedina njegova na repertoaru. A ta je i po glasbi i po uprizoritvi izborna, kajti dasi se ne da tajiti silen propad dunajske opere tekom zadnjih let, so baš v tej operi združene naj boljše moči in tako ji je tudi zagotovljen vedno uspeh.

Ed. Hanslick pa piše v knjigi o moderni operi — o Auberovem „Fra Diavolu“: „Mi ljubimo in občudujemo to opero ne le vsled cvetoče in duhovite glasbene iznajdbe, temveč isto tako skoraj vsled vsega tega, česar se je Auber v nji znal obvarovati“ . . . ter jo hvali nasproti novi struji v glasbi.

O Auberu samem pa pripoveduje Hanslick v knjigi „Aus dem Concertsaal“: v svojih pariških spominih iz leta 1860: Auber ljubi Pariz in nikdar ne ostavi mesta. Vsak čas ga dobimo v elegantnem stanovanju v Rue St. Georges. Hiša in ulica sta gosposki . . . Slavnega skladatelja naletimo navadno v chlapnem „šlafroku“, čepečega v nizkem naslanjaču. Snežnobela glava se dvigne izza partiture, mala, suha postava nas pozdravi. Izgubane obraz očiviljata temnočrni, strastni očesi. Kako nemirno in prodirno zreta ti jastrebski očesi izza skrivališča pod gostimi obrvi! . . .

Auberova govornica je v finih, tesnih, nekoliko konvencionalnih oblikah, radodarna v ljubeznivosti, a varčna v vsem drugem. Podobnejši je diplomatu ali bankirju kakor glasbeniku . . . Delalnica je polna elegantnega in okusnega komforta, a nima prikupne domačnosti poetične pisarnice. Na zideh vise mnoge slike: lepi ženski obrazi mej dragocenimi bakrorezi po Le Brunovi „Aleksandrovi bitki“.

„Umetnost je le jedna,“ mi je razlagal domaćin, „in nerazumljiv mi je umetnik, ki ne ljubi vseh strok umetnosti“ . . .

Zgodaj v jutro, ko Parizani že vsi spe v svojih posteljah, je na ra izprehod. Auber, ki je kakor

V saksonskem deželnem zboru se je dogodil v petek pri seji sledeči prizor, ki drastično osvetljuje nemške razmere. Ko je predsednik svečanostno otvoril sejo ter hotel končati svoj govor z besedami: „Začnimo torej svoje delo s tem, da se dvigneta s svojih sedežev ter z menoj vred vzhiknete...“ Dalje govornik ni prišel. Z velikim ropotom so se dvignili socialni demokrati ter zapustili dvorano. Predsednik jih je hotel radi tega karati, a socialisti so se mu smejali.

Državni tajnik pl. Bülow, kateri postane po splošnem mnenju nemški kancelar, je posetil papeža ter kardinala Rampollo. Avdienca je trajala skoraj eno uro. Zatrjuje se, da sta razpravljala pl. Bülow in papež tudi o pisanju vatikanskega časopisa, zlasti pa lista „Osservatore Romano“, o trozvezi. Rampolla je vrnil poset.

Reforme za Kubo in Puerto Rico. Ministarski svet je sprejel predloge kolonialnega ministra, ter bo objavil že 23. t. m. dekrete glede avtonomije Kube. Antilanci bodo posej s Španci do cela jednakopravni, vpeljavajo pa je splošno volilno pravo. Vsak Španec, ki je živel vsaj dve leti v kolonijah, in ki je dosegel 25 let, je volilec. Te reforme utegnejo domesti Kubi mir. Maršal Blanco hoče dovoliti, da se začne na Kubi zopet s pridelavanjem sladkornje, tobaka in bombaža. Vseh 36 velikih sladkornih posevov iznova delovati, in tako postanejo večinoma sedanji vataši zopet redni delavci. Reformisti in avtonomisti so se baje zjediniili ter hočejo skupno delovati proti insurekciji. Velik del odličnih kubanskih rodbin, ki so pobegnile v Meksiko in v Izjedinjene države, se je v poslednjih tednih zopet vrnil.

Dopisi.

Z Gorenjskega, 12. novembra. V potu svojega obraza je znašil kanonik Kalan svoj zagovor in odgovor na dopis, priobčen v zadnji številki „Učit. Tov.“. Celih pet dni si je rezež ubijal glavo, da bi kaj pametnega zvil, a žal, ni se mu hotelo posrečiti. Jedino dobro, kar ima njegov klasični govor, je to, da se mu pozna, da ga je rodila s trudom slaba vest. Odkrito povemo, da smo bili vajeni v „Slovenca“ kaj bolj temeljitega in — duhovitega. Pa kaj se hoče; slaba stvar se ne da dobro zagovarjati! Glavne obtožbe, da je namreč kanonik Kalan prišel v Predoslje hujškat ljudstvo proti učitelstvu sploh in napram g. nadučitelju D. Česniku posebej, on niti ne taji in to bodi najpoprej konstatovano! Kalan se v svojem zagovoru skrbno izogiblje izraziti svoje mnenje o razsodnosti in nerazsodnosti ljudstva v obče. O dobro ve, da bi se pri tem zelo opekel. Kajti ravno na to Česnikovo trditve bil je sijajen dokaz katoliški shod v Britofu pri Predoslju, kjer je kanonik Kalan s svojim govorom nabujkal nekaj nerazsodnih ljudi proti učitelstvu, da so kar besneli. Kar je v tem oziru pisal „Učit. Tov.“, je vse resnično, in pridemo lahko z imeni dotičnih zaslepljenec na dan. Tega nam ne boste utajili! — Sploh pa v dotičnem odstavku Česnikovega govora ni bil slovenski narod niti omenjen, ampak je bilo govorjenje le o Eben hocveji stranki in o tistem ljudstvu, katero zastopa njegova stranka. Kalan pa je iz tega govora namenoma in nalašč iztrgal samo oni odstavek, ki mu je najbolje služil za — hujškanje. O zavednem narodu je molčal Ravno: se je po geslu: „Namen posvečuje sredstva!“ Postranska opazka v Česnikovem govoru o razsodnem in zavednem ljudstvu torej nikakor ni bila povod Kalanovega huj-

znano, svoje najčilejše melodije iznašel na konjo, se temu mladostnemu veselju še ni izneveril.

Tako nam Hanslick opisuje skladatelja, ki je bil do svoje visoke starosti neumorno delaven in je uglasbil v vsem 45 oper. Od teh so najznamenitejše: „Serg“ 1823, „Nema iz Portici“ 1828, „Fra Diavolo“ 1880, „Le philtre“ (ljubavni napitek) 1831, „Le serment“ (prisega) 1832, „Gustav III.“ 1833 (ta je znamenita, ker je Verdi na isti libreto zložil pozneje svoj „Ballo in maschera“ in jo tako večinoma s svojo boljšo in srečnejšo izpodrinil). — „Črni domino“ 1837, „Kronin diamenti“ 1841. — Od 1842. je bil ravnatelj pariškega konservatorija; Napoleon III. ga je imenoval l. 1857. dvornim kapelnikom. Umril je za časa francoskonemške vojne v visoki starosti 90 let, v Parizu, in 1877. se mu je ondi postavil spomenik.

Dobra sreča in trajen uspeh bodi „Fra Diavolu“ tudi mej Slovenci, dasi so časi romantike in razbojništva minili i v slovestvu i v glasbi! Prava, lepa umetnost pa je kljub temu vedno in povsod zmagovita; in zato upamo da tudi pri nas temu delu ne izostane trajna priljubljenost in zaslužena hvala.

— s —

skanja, ampak le slepilno sredstvo v dosego drugega namena. Povod hujškanja je bila navada nevoščljivost gospodov a la Kalan zaradi zaupanja, katero uživa gosp. nadučitelj Česnik in drugi tovariši njegovi mej tamošnjim ljudstvom. Kolikor sam je znano, pridobil si je g. Česnik to zaupanje in veljavo z uspešnim delovanjem v šoli, z ustanovitvijo prepotrebne kmetske podružnice, pri občinskem odboru in pri raznih drugih prilikah, kjer je veslej pokazal, da mu je na srci korist in blaginja ljudstva. Deloval je vedno v najlepši slogi s tamošnjo duhovščino. Zaslužil si je torej zaupanje s poštenim, resnim delom. Zato se nikakor ne čudimo, da kanonik Kalan s svojim govorom pri razsodnih ljudeh (in teh je bila večina) ni imel uspeha. — Kakor smo že omenili, je bil glavni vzrok hujškanja grda nezvoščljivost in ljubosumnost, pomešana s skrbjo za — mandat! Jedino iz teh razlogov uprizorila se je komedija v Britofu. Kalanov namen je bil, uničiti veljavo učiteljstva mej ljudstvom v Kranjski okolici, pripraviti je ob narodovo zaupanje, ter vcepiti ljudstvu sovražstvo do šole in učiteljstva! Potem pa kričite o slabih uspehih nove šole? Štam Vas bilo! — Tovariši! Usta se od nasprotnika, posnemajte ga! — Pa oglejmo si zdaj Kalanov zagovor bližje! D. zakrije nekoliko svoj popolni moralni poraz, zvoditi hoče Kalan tudi svoje čitatelje na napačen sled z „nerazsodno maso“. Upamo pa, da imajo čitatelji „Slovenca“ sami tudi nekaj razsodnosti, ter da bodo sami spoznali, kaj je prava. „Slovenec“ piše (v 253. števil. t. I.), da tisti, ki so od ljudstva plačani, ne smejo o ljudstvu izrekati svoje sodbje. Ta stavek je najgorostnejša „budalost!“ Torej vi sodniki, pravdniki, duhovniki itd. itd. molčite! Vi ste ljudski uradniki, torej: jezik za zobmi! — Kadar si gospoda a la Kalan ne more drugače pomagati, pomaga si z univerzalnim sredstvom; svojega nasprotnika si pretvori v liberalca ali pa v socialnega demokrata. S tako prepirnim nasprotnikom je manj dela! — Kanonik Kalan si ne upa dokazati neutemeljenosti Česnikovih trditav na podlagi svojih načel. Preprija si torej g. Česnika najpoprej za liberalca in na podlagi liberalnih načel temeljito dokazuje, da g. Česnik ni liberalec. To je izvrstno! Živio Kalan! Ko mu liberalni Česnik več ne prija, prekrsti ga v socialnega demokrata in zopet se potnega obraza trudi dokazati, da g. Česnik ni pravi demokrat! — I, za božjo voljo, nikar se ne potite gospod kanonik, saj vam radi verujemo! Najpa ne bo, no! Naposled pa Kalan še najjavnije vprašuje: Kje ima to glavo? Po pravici povemo: mi smo se tudi takisto vpraševali, pa nismo mogli doznati, kje je imel Kalan glavo, ko je veržil te „budalosti“. — Resnica ostane resnica, katere ne predrugačijo ne klerikalna, ne liberalna in ne socialna načela. Čemu torej to zvajjanje in zavijanje! No, in naposled se zdi Kalanu, da je g. Česnik tudi — učitelj. Po tej dolgi metamorfozi proračunili smo z matematiško sigurnostjo, da si bo Kalan privoščil g. Česnika še kot učitelja in mimogrede revsknil na novo šolo. Kanonik Kalan tukaj emfatično vprašuje: „A, gospoda slavna, celo generacijo ste že vzgojili po blaženih načelih nove šole, a kaj imamo od tega? Vi sami pravite — nerazsodno maso, bebaste ovce!“ — Stojte, gospod! — Poleg nerazsodne mase in bebastih ovac dala nam je ta preklicana nova šola tudi Vas, prečastni gospod kanonik! In s tem je mnogo povedano. Zdaj pa prosimo še mi za besedo. Vprašamo: Gospoda slavna, cele generacije ste vzgojili po blaženih načelih stare šole in kaj ste nam vzgojili? — Liberalizem! Nikar torej ne točite sami sebe po deljutih! K sklepu Vam damo za pokoro to le v premislek: Le tako naprej, in prijatelj Kežišnik bo v kratkem napovedal konkurs la ta „Krach“ potegniti zna seboj marsikatero firmo, ki je videti zdaj še trdna. Mi učitelji pač nimamo mnogo izgubiti, ker itak nima dosti — učiteljski proletarijat! A vi glejte! — Pa še jedno željo! Če bi hoteli ta-le dopis ponatisniti v „Slovenca“, Vam bo prav posebno hvaležen P. Leska.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. novembra.

— (Občinski svet) imel boče v torek, dne 16. novembra 1897 ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Dopolnilne volitve jednega zastopnika mesto odstopivšega občinskega svetnika Ivana VI. Hraskega v 1) magistratni odsek, 2) stavbiški odsek, 3) direktorij mestnega vodovoda, 4) odsek za električno razsvetljavo, 5) kanalizacijski odsek, 6) šolski odbor za lesno industrijo, 7) šolski odbor za čipkarstvo in umetno vezenje, 8) odsek za prevojanje doštih načrtov za „Gasilni dom“ in za št. Jakobsko šolo, 9) regulacijski odsek. IV. Personalnega in pravnega odseka poročilo o navodilu za okrajne načelnike. V. Finančnega odseka poročilo:

1.) o proračunu mestne klavnice za leto 1898² 2.) o proračunu mestnega loterijskega posojila za leto 1898 VI. Stavbnege odseka poročila: 1.) o prošnji „Kranjske stavbne družbe“ za izplačanje kolovadnega zneska pri pehotni vojsnici; 2.) o ugovoru dra. Igacija Kotaika proti stavbi določbi mestnega magistrata št. 8271/97; 3.) o ugovoru Frana Lavrenčiča, hišnega posestnika na Kongresnem trgu št. 12, proti nivelnu trotoarja ub hišah na južni strani Kongresnega trga; 4.) o ugovoru Oroslava Doleuca, hišnega posestnika v Wolfvih ulicah št. 10, proti magistratnemu odloku št. 33297/97; 5.) o ugovoru Adolfa Hauptmana, hišnega posestnika na Sv. Petra cesti št. 43, proti odloku mestnega magistrata št. 29859/97; 6.) o ugovoru Pallasovih dedičev proti magistratnemu odloku št. 29536/9; 7.) o ugovoru Valentina Leskovca, posestnika v Vodmatu št. 116 proti magistratnemu odloku št. 27948/97; 8.) o ugovoru Matija Verbiča, posestnika na Cesti v mestni log št. 3 proti magistratnemu odloku št. 31275/97; 9.) o prošnji Adolfa Kaiserja, posestnika na Tržaški št. 19, za premo stavbne črte pri parcelah 72 in 79/1 katastralne občine Gradišča; 10.) o oddaji naprave kamnitega balkona pri mestni hiši. VII. Policijskega odseka poročila: 1.) o oddaji naprave voza za prevažanje jatkov; 2.) o zavarovanji mestnih stražnikov proti neugodam; 3.) o navodilu za mestnega ječarja; 4.) o nasvetih mestnega fizikata, razloženih v poročilu za leto 1896. VIII. K'avnicega ravnateljstva predlog, naj bi občinski svet dovolil kredit za nekatere poprave v administrativni hiši klavnice. IX. Direktorija mestnega vodovoda poročila: 1.) o prošnji vodstva Lichtenhurničine sirotišnice za brezplačno vodo; 2.) o prošnji Miroslava Grossmana, l. vodovodnega monterja, za podporo; 3.) o upeljavi vode na Prule. X. Nadzorovalnega odseka za elektrarno nasvet, da se cenik o prejetanju električnega toka glede pavšalnega obračunavanja nekoliko izpremeni.

— (Repertoir slovenskega gledališča.)

Jutri se boče, prvič v tekoči sezoni predstavljala opera „Fra Diavolo“. Pamelu bo letos pala gdš. Horvatova, bandita Boppa pa g. Štamcar, Lorenca g. Rus, krčmarja Mateja g. Kromovič, vse druge vloge pa so v istih rokah, kakor lani. — Za četrtek dne 18. t. m. naznanjena predstava odpade. Dramatično društvo je ta dan prepustilo nemškemu podjetniku, kateri mu je za to prepustil sredo dne 24. t. m. Ta dan se uprizori veseligr „Knjižničar“, v torek 23. t. m. pa bo gledališče zaprto, kar se porabi oder za generalno skušnjo za opero „Ples v maskah“. Premijera te opere je določena na dan 26. t. m.

— (Slovensko gledališče) Sinočna tretja predstava opere „Karmen“ je bila prav dobra. Gledališče je bilo razprodano.

— (Martinova zabavna večera) pevskih društev „Slavec“ in „Ljubljana“, ki sta se vršila siščji v „Narodnem Domu“, sta privabila toliko občinstva, da so bili „Slavec“ društvena dvorana in gostilniški prostori v pravem pomenu besede natlačeno polni. Mnogo gostov ni niti dobilo prostora. Oba društvi sta razveseljevali občinstvo z dobrim pejem in s tamburaškimi sbori prav do pozne ure. Pri „Slavec“ večera je nastopil prvkrat novi hrvatski klub tamburašev „Danica“, ki je žel obilo hvale. G. Dražil se je zahvalil vsem, ki so pripomogli k lepemu uspehu večera, navzočim podpornim članom, posebno pa bratškim taburašem, v katerih imenu se je zahvalil g. Polak v hrvatskem jeziku. Veliko smeha so vzbujali tudi šaljiivi dobitki. V stranski sobi pa je rajala mladina.

— (Gorelo) je včeraj zjutraj pod streho hiše št. 3 v Židovskih ulicah. Zgoreli so telefonski aparati, kateri so bili tam shranjeni. Ogenj je bil kmala pogašen. Škoda znaša 300 do 400 gld. Aparati so bili zavarovani za 3000 gld.

— (Predavanje) Bivši član tukajšnega nemškega gledališča g. Neher, priredi jutri pri Maliču predavanje. Na vzporedu je tudi Gregorčičeva pesem „Oljki“ v Funtkovem prevodu in pa točka „O kritiki in o kritikih“.

— (Martinova beseda šišenske čitalnice.) Tudi letos se je vršila Martinova beseda šišenske čitalnice baš tako veselo in morda še bolj živahno, kakor enake veselice preteklih let, ki jih prirejajo vrli čitalničarji običajno na ta večer sebi in gostom v veselje in zabavo. Pevske točke pod spretnim vodstvom g. Rožanca, kakor tudi dek'amacije, so se gladko vršile. Višharjevo „Naša zvezda“ s tenorsamospevom g. Pozniča in Volaričeva „Pomlad in jesen“ morali so pevci ponavljati. 3. dejanje „Mene burke“ „Lumpaci Vagabund“ so prav dobro predstavljal ggč. Kržišnikova in Štru-

kljeva ter gg. Jančigaj, Perdan, Schweiger A. in Sturm, ter želi občno pohvalo; zlasti pa g. Perdan kot knjižar z osoljenimi popevki izabil iz dobrovoljnih gledalcev obilo smeja. Po tomboli se je začel živahen ples v okrasno okrašenem delu pivovarne, ki je trajal do ranega jutra. Godbene točke izvajal je orkester pod vodstvom g. P.ča na občno zadovoljnost. Naj še omenim dobre potrebe, ter sklepam, da je Šišenska čitalnica lahko vesela dobrega izida Martinove besede. Ta uspeh pa naj bo šišenčanom bodrilo za nadaljno marljivo društveno delovanje v svoji čitalnici.

— (Umrl) je včeraj zjutraj v Postojni častni kanonik, dekan in župnik g. Ivan Hofstetter, vitez Franc-Jozefovega reda, častni meščan postojnski v starosti 75 let. Pokojnik je bil radi svoje koncilijantnosti in miroljubnosti obče čislán. Naj v miru počiva!

— (Sodne razmere na slov. Štajerskem.) Bivši voditelj okrajnega sodišča v Gorenji Radgoni je šel na dopust. Njegovim začasnim namestnikom je predsedstvo celjskega okrajnega sodišča imenovalo sodnega pristava v Radgoni, vzel je torej namestnika iz drugega sodnega okrožja in sicer moža, kateri ne zna slovenski. Valed tega je uradovanje s slovenskimi strankami, katere niso tako srečne, da bi znale nemški, popolnoma ustavljeno. Vse te stranke morajo s svojimi pravnimi zadevami čakati, dokler ne nastopi svoja službe novi okrajni sodnik. So-li to še evropske razmere?

— (Koroško zgodovinsko društvo) je stotniku Fridolinu Kavčiču povodom njegovega odhoda iz Celovca poslalo zahvalno pismo.

— (Koroške novice) V Beljaku oglasilo se je toliko stavelo naročnikov, da se hode mogli upeljati telefon. Beljak se pridruži najbrže državnim telefonskim mrežam. — Prazničen potres je bil na Vseh svetih dan v Guštanju. — C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku je z ozirom na vedne zamude raznih vlakov, posebno nedeljških, izdalo na vse c. kr. prometne železniške in pristajne urade ter na prometne kontrolorje izdalo okrožnico glede hitrega vstopa v kupeje. — V nedeljo, dne 7. novembra, praznovala je habsburška družba v Celovcu neko slavnost. Pripravljeni so, da je jeden častnik te družbe na nedostojen način žalil celovško prebivalstvo ter se sploh šalil, kakor se olikanežu človeku javno ne spodobi. Vse to je mirno gledal in odobraval tudi jeden štabni častnik ravno tistega polka. Ta slučaj bil je že povod ta teden podani interpelaciji celovškega državnega poslanca Dobroviča, ki je zahteval od vojnega ministra, da se da vsled tega razburjenemu prebivalstvu celovškemu primerno zadoščenje.

— (Kmetstva in gospodarska zadruga v Celovcu) Piše se nam: Jadva je preteklo pol leta, odkar se je ustanovila kmetstva in gospodarska zadruga za celovško okolico, že je začela ta zadruga beležati. V mesecu avgustu, ko se je zadruga prvič ponudila c. kr. vojaškemu erarju, da mu nahavi krme, a je bila njena prošnja odbita radi previsoke cene, takrat smo rekli, da treba tej zadrugi izkušnih in kmetijstva ter gospodarstva veščih strokovnjakov, ki bi ji vedno z dobrimi sveti in dejanji stali na strani in to potrjuje neuspeh druge ponudbe. Pri drugi ponudbi na c. kr. vojaški erar dobila je zadruga odgovor, naj se zadruga nikar ne več ne ojnauči in naj ne vraga prosi. S tem je prva točka namena te zadruge črtana in ostaveta ji še dve, ki pa nista tolike važnosti, ko prva, ki bi kmetom lahko nesla kaj dobrih. Seveda taka zadruga, v kateri ima glavno besedo kak v kmetijstvu neizkušen vikarij Podgorca, se ne more Bog ve kako razvijati.

— (Prišla je ura tudi zanj!) „Elinosti“ se piše iz Pulja: Nam ni navada, da bi grehe pojedincev pisali na račun vse stranke. Saj vemo, da se v vsaki stranki dogodi lahko kaj neljubega. Ali danes nam je storiti izjemo, ker nam je govoriti o slučaju, ki je prekršč, da bi molčeli mogli iti mimo njega. Danes nam je govoriti o slučaju, katerega je v prvi vrsti zakrivila stranka sama, ko je dopuščala, da je posamičnik, proslavljen in pripoznan od stranke, alorabljal svoj vpliv in svojo moč za vršenje stvari, o katerih govorimo nižje doli. To je torej poseben slučaj, ki teži vest vse stranke. Brez zaslombe italijanske stranke in še drugih z isto svezazih čimteljev tam v mestu puljskem ne bi bil Karol Martinolich mogel nikdar učiniti toliko šla, kolikor ga dolže sedaj in radi katerega so ga deli pod ključ. Karla Martinolicha, najglasovitega italijanskega agitatorja, prednika najbrutalejše urejevanega laškega lista „Il Giovine Pensiero“, najzlobnejšega in najerditejšega sovražnika Slovanov istrskih, najbrezvestnejega zasramovalca in obrekovalca naših prvakov v Istri in zaupnika mnogih odličnjakov in — odličnjakinj v Pulji, je zaprla policija v Trstu, na njega potu v — Italijo, ker je obdolžen velikih po neverjenj. Ta človek je donesel veliko nesrečo, pravi kaos, v neko poprej srečno redčiao; ta človek je uničil par mladih ljudi, katerima je bil oskrbnik; provzročil je mnogo škode raznim zasebnikom in slednjič govore v puljskem društvu „Società operaia“, — kateremu je bil Martinolich predsednik —, da gredo računi navskriž za malekost 80 000 gl. Mi

konstatujemo le, kolikor se govori, prepuščamo pa sodni pristavi, da napravi točne račune z Martinolichem. Dolgo so dobri prijatelji pokrivali zlodejstva Martinolichova ali slučaj v delavskem društvu je bil malo predebel, da bi ga bili mogli pokriti. A ravno to dejstvo, da se je že dolgo šepetalo o teh činih, a se je vendar pokrivalo, dokler ni primanjkljaj v „Società operaia“ zavljal vratu Martinolichu, ravno to dejstvo nas opravičuje, ako pišemo Martinolicha na račun stranke italijanske. Dopisnik „N.še Slova“, ki je bil slučajno v Hrpeljah, ko si je Martinolich vozil iz Pulja v Trst, pravi, da je bil poslednji ves prepaden in preplašen; čdi so mu begale sam iatja, kakor da se boji, da ga že meipotoma doleti usoda, ki ga je doletela slednjič v Trstu. Tak da je bil, da ga niti posrati ni bilo več. In ta človek je toli banditski napadal našega blagega Laginjo! Dr. Laginja pa je molčal vedno in je govoril svojim prijateljem: „Orci, Bog ne plačuje vsake sobote; ako je Bog na pravica, pride vrsta tudi nanj!“ In prišla je vrsta tudi nanj. Pa tudi zaslepljenci v okraju voloskam so dobili sedaj grozno lekcijs. Saj je bil ravno Martinolich oni agitator, ki je lazil po okraju o raznih volitvah v zadnjih časih. S takim možem so sklenili alijanco zaslepljenci v voloskam okraju!! Ali ni sedaj, da bi se morali sramovati do dna duše svoja zaslepljenci in še — kdo druzi? Prav umestne so opazke, ki jih je napisala „N.ša Slova“ o teh dogodkih: Čudimo se, kako so mogli takemu človeku izročiti toliko vodstav, administracije, oskrbnistva! Ali kaj ni danes mogoče v Istri? To je najboljša ilustracija naših odnosov. Ja že res, da se še ne ve rezultat vsega tega; ali ko prdestvar pred porotnike v Rovinju, tedaj se smemo nadejati vrhuca tej ilustraciji, namreč: da Martinolich odide ispred porote čist kakor jagnje, kakor je lamsko leto odšel neki duhovnik iz Ljubljane! In potem zasade Martinolich zopet svoje mesto kakor prvak in agitator italijanske stranke... Bog zna, da li zasade zopet tudi mesto zaupnika izvestnih odličnjakov in — odličnjakinj?!

— (Iz Prage) se nam piše: Naš rojak, akademski slikar, g. Josip Germ, dvakrat s prvo ceno odlikovani učencec slavnega češkega slikarja V. B. žika, otvoril je te dni v Pragi atelizer za figuratno slikanje (portret, nabožne in dekorativne slike, genre). Kdor si želi omisliti kake slike ali informovati se v tem oziru, naj se obrne na njega pisмено pod naslovom: J. Germ, Praga, Vodičkova ul. 38.

* (Svoji k svojim!) Poslanec dr. Wolf dobiva bajé brzojavne in pisemne čestitke od Italijancev iz Trsta in Gorice. Goriska nadebudna mladina ga pa navilje celo svojim „paladino di liberta, diritto“. Lep ideal!

* (100 000 glđ za mandat.) Naki mađarski list poroča, da je došel na neodvisni klub v Csabe anonimen list, v katerem obljublja pisec 100.000 glđ. za gimnazijo v B. Gyli, ako bi stranka njega kandidovala. Pisec bi povedal svoje ime, ako bi bil njegov predlog sprejet. To pismo je vsekakor nov dokaz, da je na Ogerskem za denar moči marsikaj, — če ne vsega — dobiti.

* (Koliko je žid vreden) je pokrsal bogat žid, lastovničnik v Meranu. Padel je namreč v vodo ter bil že v velikem strahu, da utone. Zato je klical na vso moč na pomoč, na kar je prišel neki hišnik, kateri je žida rešil gotove smrti. Uzevno je, da je bil žid hvaležen svojemu rešitelju; zato ga je tudi bogato obdaril; dal mu je — 60 kr.; menda je že čutil, da njegovo življenje ni bilo več vredno, nego borih 60 novcev.

* (Kužna bolezen jelenov in srn) V R. stajniškem okraju v Slavoniji se je pojavila maj jeleni in srnami kužna bolezen, katere je umorila že veliko živalij. V zadnjem času so našli bajé 50 srn, katere so vsled kuge poginile.

* (Italijanski roparji) V bližini Palerme so našli nedavno tri mrtvece v nekem vodnjaku. Že tekom treh let se ponavljajo ondi zlodejstva toli pogosto, da si policija ne ve več pomagati. Okoli 40 ropov in umorov se je dogodilo ondi, več ljudij je popolnoma izginilo. Sedaj se je dognalo, da biva v okolici Palerme roparska četa, ki šteje okoli 100 roparjev, katerim načeluje neki gostilničar. Lspe razmere!

* (Glasba na Menelikovem dvoru) Menelik je dobil od ruskega cara veliko zbirko raznih muzikalnih instrumentov. Sedaj se goji na njegovem dvoru glasba v največji meri. Poučevanje je prevzel Rus Leontjev, in Menelik bode bajé — plesal, kakor bo Leontjev — godel.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospo dični „Majaronček“ in „Zelenca“ 17 kron, katere sta nabrali v veseli družbi na Javorniku in v Težicu. — Živeli ro-doljubci darovalci in darovalke!

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Naša monarhija“. Deseti zvezek tega jubilejskega dela prinaša popis in slike iz kranjske dežele. Deželnemu mestu in njega okolici so namenjene slike: mestna hiša, nova infanterijska vojašnica, grad Tivoli, grad Turjak, Rudolfinum, realka, gledališče, kranjska hranilnica, Tonhalle, Fran Jožefova cesta, izvir Ljubljance, Goričane, Kaltenbrunn (Fazine) in procesija pred nunsko cerkvijo. Dalje: Kamnik s kopalščem (4 slike), Bled, Triglavski snežnik, vila Seebach, Postojnska jama (2 slike), Radovljica in Gorenjska. Narodna moška noša (6 slik), Belopeško jezero in narodna moška in ženska noša, Kranj (3 slike) in ženska narodna noša, Kras, Planinski grad, in grad Snežnik, grad Senožec, Prem, Kočevje, Novomesto in še nekaj manjših vedut. Tekst je oskrbel P. pl. Radics. Obžalujemo, da ni sprejeta v zvezek niti slika „Narodnega doma“, niti zgodovinsko slavnega gimnazija z Vodnikovim kipom. „Zasluga“ Nemcev za prosveto Kranjcev pa je g. Radics uprav pesniško pretiraval. Navzlic temu je tudi ta zvezek prav lep in okusno sestavljen.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 15. novembra. Budgetni odsek dožene še tekom tega tedna razpravo o na godbenem provizoriju tako, da se prihodnji teden že lahko začne o njem debata v zbornici. Kako dolgo bodo trajala, tega ni možno presoditi; splošno se misli, da do sredi decembra. Z ogerske strani se dela na to, da bi gospodska zbornica dognala razpravo do 3. decembra.

Dunaj 15. novembra. Včeraj se je tu vršil avstrijski kmetijski shod, kateri pa ni za služil imena avstrijskega shoda. Mej udeležniki, katerih je bilo kaci 3000, so bili skoro sami pristaši nemške krščansko-socialne stranke in nekaj galiških kmetov, katere vodita poslanca Szajer in Tanackiewicz. Lueger je shod pozdravil, in sicer je rekel, da kot nemški župan pozdravlja najprej svoje nemške rojake, potem pa tudi druge udeležnike. Slovenski posl. Berks je umaknil svoj referat in so vsled tega referirali sami nemški krščanski socialisti, namreč Steiner, Fink in Schreiber.

Dunaj 15. novembra. Listi so poročali, da nameravajo slovanski vseučiliščniki uprizoriti ali na vseučilišči ali pred parlamentom demonstracijo. To je neosnovano. Demonstracija se nobena ne pripravlja. Za včeraj določeni sestanek zaupnikov slovanskih akademskih društev se ni vršil in je bil preložen na nedeljo. Ta sestanek ima namen, izdati v imenu slovanskih visokošolcev resolucijo, katere naj protestuje proti nemškim resolucijam in demonstracijam.

Praga 15. novembra. Deželnemu zboru, kateri se, kakor vsi drugi dež. zbori, snide dne 15. decembra, predloži vlada več predlog velike politične važnosti.

Carigrad 15. novembra. Avstrijsko-ogerski poslanik Calice je izročil vladí noto, s katero zahteva Avstrija kot zadoščenje za nezakonito ravnanje z avstrijskim podanikom Brazzasolijem, naj se tekom gotovega roka odstavita vali v Adani in mutashef v Mersini.

Pariz 15. novembra. Vsi listi se bavijo z afero Dreyfuss. „Figaro“ javlja, da je senator Scheurer-Kestner izročil svojemu odvetniku vse, nedolžnost Dreyfussa dokazujoče podatke, kateri se tekom štirinajstih dnij predložé pravosodnemu ministru. „Figaro“ je trdil, da je izdajstvo, radi katerega je bil obsojen Dreyfuss, storil neki častnik, kateri še zdaj živi v Parizu. Razni listi so namigavali, da je častnik Louis Rougemond, kateri je bil švadrenski zapovednik, a je l. 1896. izstopil iz službe. Rougemond izjavlja v časniku „Liberté“, da je to obrekovanje in pravi, da si bo znal dobiti zadoščenje, ako bi se Scheurer-Kestner ali kdorkoli drznil, dolžiti ga izdajstva. „Figaro“ izjavlja danes, da dotični častnik, katerega dolži Scheurer-Kestner izdajstva, ni Louis Rougemond.

London 15. novembra. Iz Novega Yorka se poroča, da so kubanski ustaši blizo mesta Puerto Principe z dinamitom razstrelili neki vlak. 12 oseb je bilo ubitih, mnogo ranjenih.

Operna predstava.

V torek, dne 16. novembra 1897.

Prvikrat v tej sezoni:

Fra Diavolo.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal Scribe. Poslovenil A. Funke. Uglasbil D. F. Auber. Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. J. Nelli.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹⁵/₈ uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 18. novembra 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Marije Stiene posestvo v Cvišlarih, cenjeno 465 gld., dne 17. novembra in 15. decembra v Kočevju.

Janeza Glavana zemljišče v Knežji vasi, cenjeno 35 gld., dne 17. novembra in 17. decembra v Trebnjem.

V zapuščino Mihe Laha iz Kaplje vasi spadajoča zemljišča v Mostah, cenjena 6217 gld., Antona Hribernika zemljišče v Beli, cenjeno 1550 gld., in Matije Janežiča zemljišča v Suhadolu, cenjena 1269 gld., vsa tri dne 17. novembra in 17. decembra v Kamniku.

Alojzija Bučarja posestvo v Unajnarih, cenjeno 996 gld., dne 17. novembra in 17. decembra v Litiji.

Jožefa Dragan zemljišča v Šeginki, cenjena 2111 gld., in Jožefa Marjetiča zemljišče v Zloganji gori, cenjeno 150 gld., oba dne 17. novembra in 22. decembra v Mokronogu.

Neže Bradaška zemljišče v Rovtah, cenjeno 1083 gld., in Luke Grabajne posestvo na Uncu, cenjeno 305 gld., dne 18. novembra in 18. decembra v Logatcu.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 9. novembra: Marija Peklenk, delavčeva žena, 26 let, jetika. — Tomaž Štrukelj, delavec, 59 let, rak.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	741.9	4.7	brezveter.	oblačno	
14.	7. zjutraj	740.2	2.2	sl. zah.	oblačno	0.0
	2. popol.	739.5	5.6	sl. ssvzhod	oblačno	
15.	9. zvečer	739.7	6.8	sl. jug	oblačno	
16.	7. zjutraj	740.1	8.0	sl. jug	skoro obl.	0.0
	2. popol.	740.8	11.2	sr. zah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 1.4° in 4.9°, za 2.7° pod in 1.0° nad normalom.

Globoko užaljenim srcem naznanjamo, da je naš iskreno ljubljeni oče, oziroma tast, stari oče, gospod

Alojzij Rus

bivši posestnik in trgovec v Šmartnem pri Litiji

danes dopoldne po kratki a mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 71. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika boče v sredo, dne 17. listopada 1897. l., ob 3. uri popoldne v hiši št. 31 na Poljanski cesti blagoslovljeno ter na pokopališče k sv. Krištofu prenešeno in tamkaj položeno k večnemu počitku.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi pri sv. Petru.

Dragaega rajnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1897.

(1754)

Žalujoči ostali.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Lepo stanovanje

s štirimi sobami odda se s 15. decembrom na Kongresnem trgu št. 12, I. nadstropje, v najem.

(1729-8)

Almeria-grozdje, prekajeni Renski losos („Lachs“), sveže Banane, „Šprote“ in slaniki („Piklingi“), marinirane ribe in konserve

(1751-2)

vse ravno sveže došlo pri Ant. Stacul-u, trgovina z delikatesami.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962-261)

Dobro ohranjen

glasovir

(1743-2)

je na prodaj.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrizganja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči sčistjenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak toboleco ime MIDY. Zaloge, 8. rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Otvoritev trgovine.

Usojava se tem potom uljudno naznanjati, da sva **odprla** z današnjim dnem pod firmo

Minibek & Worsche

„pri Taboru“

v nekdanji prodajalnici g. Rantha na Marijinem trgu št. 1 trgovino s suknom, manufakturnim, platnenim in modnim blagom.

Usojava se posebno opozarjati čestito p. n. občinstvo na naju dobro asortirano skladišče najnovejših **damskih rob za obleke, barhantov za modne obleke, platnenega in belega blaga in perila za gospode iz najboljših tovarn, kravat najnovejše fačone, podšivnega blaga in vseh pritklinskih predmetov** po najprimernejših cenah.

Zajedno naznanjava, da sva ustanovila trgovino na strogo najreelnejši podlagi in zagotavlja, da se bodeva potrudila, da osebno in s posebno paznostjo ustreževa vsem nama stavljenim zahtevam.

Z velespoštovanjem

(1740-2)

Minibek & Worsche.

Vzorci se na zahtevanje določilajo brez stroškov. — Poštna naročila se izvajajo najtočneje.